

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ У СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Гончарова К.

Науковий керівник – канд. філос. наук, проф. Тіхонова Л.А.
Харківський національний університет радіоелектроніки, каф. філософії,
м. Харків, Україна

The article examines the factors and conditions of effective counteraction to corruption in the digital society. It is proved that in traditional and industrial societies the nature of corruption was determined by local social conditions. In the conditions of a globalized digital society, corruption goes beyond the borders of national states and acquires fundamentally new features. The modern world is witnessing the formation of global local corruption, which requires the consolidation of anti-corruption actions on a global scale. The fight against corruption requires the cooperation of political structures, law enforcement agencies and scientific centers that study new social pathologies.

У наш час світова спільнота стає свідком формування та розгортання процесу глоболокальної корупції. Цей процес поєднує об'єктивні реалії та інсценовану корупцію та суттєво впливає на міжнародне співробітництво. Загальносвітовий процес боротьби з організованою злочинністю включає в себе і міжнародне співробітництво у сфері протидії корупції. Організована злочинність має транскордонну природу, а корупційна діяльність знаходиться в одному ряду із незаконним розповсюдженням зброї, незаконним обігом наркотичних речовин, кіберзлочинністю та нелегальною міграцією. Корупційна діяльність завдає значної шкоди національним інтересам, окремим громадянам, приватним компаніям та створює нові виклики для усього світового співтовариства.

Процес корупції залежить від багатьох культурних, соціальних політичних та економічних чинників. У самому загальному сенсі під корупцією розуміється зловживання наділеною владою для отримання приватних вигод. Характер корупції залежить від певного часу та місця діяльності, від конкретних своєрідних соціальних особливостей суспільства. Це може бути зв'язок, що протизаконно використовується в особистих інтересах, а може бути протекціонізм як система заступництва державних чиновників. Суспільні уявлення про корупцію завжди були чіткими і визначалися цінностями, що панували у тому чи іншому суспільстві та морально-правовими нормами. Людське суспільство завжди прагнуло виробити засоби протидії корупції, доступні у межах певної культури. У сучасному глобалізованому цифровому суспільстві зміст корупції радикально змінюється. Разом з різким збільшенням невизначеностей і турбулентностей у соціальному житті з'являються і нові

характеристики корупційної діяльності. Корупція стає динамічною, швидко реагує на технологічні, наукові та соціальні новації. Дослідники цієї проблеми навіть вважають, що корупція стає глоболокальною і набуває рефлексивного вигляду. Тож для протидії такій корупції потрібна системна рефлексія національних та міжнародних діячів. Якщо визначати конкретні якості глоболокальної корупції, то треба виділити швидкі темпи освіти глобалізованого світу. Нові корупційні схеми та практики тільки частково мають історичне коріння у тій чи іншій країні. Досить часто вони зумовлені глобальними факторами, що запозичуються у інших культур. Результатом таких процесів стають небачені раніше гібридні соціальні патології, що вміщують корупційні практики з різних просторово-часових координат. Різні міжнародні антикорупційні структури реагують на виклики, створені сучасною корупцією та роблять спроби сформувати глобальний антикорупційний режим. У сучасний антикорупційний процес включені і правоохоронні органи, і різні інститути самоврядування, і структури самоорганізації. Сучасні політологи вважають, що антикорупційні засоби повинні включати формування та розвиток антикорупційного права, активізацію участі держави у міжнародних структурах, реформування кредитно-фінансових відносин, посилення нагляду та контролю у сфері торгівлі цінними паперами. Може позитивно вплинути на боротьбу з корупцією антиінфляційна політика, контроль за фінансуванням політичних партій та раціоналізація державних дотацій. Треба зазначити, що багато корупційних практик викликані швидким розвитком наукової та технологічної діяльності людства. Моральний, гуманістичний та правозахисний потенціали відстають від розвитку техніки. З іншого боку – культура споживацтва стимулює розрив між бажанням споживати і реальними можливостями звичайного громадянина. Отже, глоболокальна корупція – це принципово нова та динамічна соціальна патологія і протидія їй потребує нових підходів. Таких, як деполітизація самого процесу боротьби з корупцією, підвищення координації міжнародної діяльності правоохоронних органів, застосування міжнародних антикорупційних стандартів до національного законодавства. Достатньо ефективно глоболокальній корупції може протистояти системна рефлексія усього світового співтовариства, яка, у свою чергу потребує нових форматів взаємодії міжнародних структур. А також використання новітніх наукових досягнень, які можуть бути задіяні у протидії корупції.

Список використаних джерел

1. Штанько В.І, Тіхонова Л.А., Старікова Г.Г. та ін. (2019). Глобальні виклики в цифрову епоху: вектори філософського осмислення.-Харків.